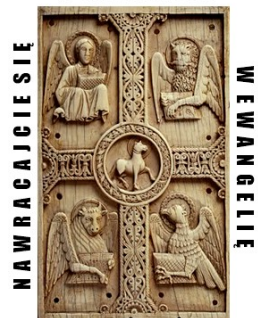

GŁOS SIOSTRY FAUSTYNY

I WIERZCIE

Nr 33 (nr 245)/2015

Rok Duszpasterski 2014/2015

XX Niedziela
w ciągu roku
16 sierpnia 2015

Fenomen polskiego pielgrzymowania

Helena Oksiuta

Przez wiarę ten, którego nazwano Abrahamem, usłuchał wezwania Bożego, by wyruszyć do ziemi, którą miał objąć w posiadanie. Wyszedł nie wiedząc, dokąd idzie. Przez wiarę przywędrował do Ziemi Obiecanej, jako człowiek obcej, pod namiotami mieszkając z Izmaakiem i Jakubem, współdziedzicami tej samej obietnicy. Oczekiwał bowiem miasta zbudowanego na silnych fundamentach, którego architektem i budowniczym jest sam Bóg” (Hbr 11,8-10). Sierpień, czas największych pielgrzymek, w tym do Cudownego Obrazu Matki Bożej Jasnogórskiej. Od setek lat Polacy, choć nie tylko, zmierzają do Częstochowy, aby pokłonić się Czarnej Madonnie. Piętko, autokarem, samochodem czy rowerem nawiedzamy licznie sanktuaria. Nie tylko te najbardziej znane jak Częstochowa, Gietrzwałd, Kalwaria Zebrzydowska czy Licheń, ale też małe, lokalne, jak również te za granicami naszego kraju. Jak pisał Nasz Wielki Rodak Jan Paweł II „Maryja jest z nami. Jej sanktuaria roz-

zrzucone po całym ziemskim globie duchowej. Otóż podczas pielgrzymki, świadczą o Jej prawdziwej obecności”. Dla chrześcijanina pielgrzymowanie jest okazją do uświadomienia sobie własnej tożsamości. Człowiek to ciągle wędrowiec, zmierzający poprzez ziemską codzienność do Domu Ojca. Pielgrzymką jest ludzkie życie, każdy z nas jest pielgrzymem, zawsze w drodze, w poszukiwaniu nowych doświadczeń. Przekonanie o przemijalności życia ludzkiego i związany z tym przekonaniem fenomen duchowego pielgrzymowania jest wpisany w ludzką naturę. Św. Jan Paweł II wyraził tę prawdę „(...) człowiek tęskni za spotkaniem z Bogiem, a pielgrzymki kierują jego myśli ku przystani, do której można zawinąć na szlaku swoich religijnych poszukiwań”. Motywy pielgrzymowania są tylko przejściowe. Z tej racji przybierają szczegółowe kształty w zależności od pragnień i sytuacji pielgrzymy. Może to być chęć dziękczynienia za doznane łaski, pokuty za popełnione grzechy, próśby w pilnych potrzebach i troskach, pocieszenia, schronienia od przeciwności losu i kryzysów duszy, bezinteresownego uwielbienia Boga. Oczywiście może to być cała gama mieszanych motywów łączących w sobie elementy religijne i te świeckie, chęć przygody, zaspokojenia ciekawości, obcowania z innymi, pewnego rodzaju sprzeciw wobec tego co się dzieje. Wspólne pielgrzymowanie sprawia, że ludzie stają się sobie bliscy, szukają Boga życia, elementami ascezy lub formacji w drugim człowieku. Rodzą się trwałe

przyjaźnie i pogłębia wytrwałość w dawaniu świadectwa wiary. Kard. Stefan Wyszyński mówił „(...) człowiek jest odpowiedzialny nie tylko za uczucia, które ma dla innych, ale i za te, które w innych budzi”. Podczas pielgrzymowania budzi się wiele pięknych uczuć i o to właśnie chodzi. Pielgrzymka jest wyjściem ze swego rodzinnego domu i udaniem się w drogę ku miejscu uznanemu za święte. Momentowi temu towarzyszy decyzja człowieka. W niej kształtuje się istotny motyw „bycia w drodze”. Zatem na czym polega fenomen, wyjątkowość polskiego pielgrzymowania? Dlaczego możemy mówić, że ma on tak zdecydowanie narodowy charakter? Pielgrzymowanie stało się naszym znakiem szczególnym, znakiem wiary. Rozważań na temat pielgrzymowania do sanktuariów nie można prowadzić bez uwzględnienia kontekstu specyfiki naszej polskiej religijności, gdyż ma ona, wpływ na potrzebę odwiedzania miejsc kultu. Polski katolicyzm na polu nauk społecznych jest określany mianem społeczno-kulturowego. Religia jest, bowiem dla Polaków, zdaniem prof. Janusza Mariań-

skiego, przede wszystkim wartością wspólną, odświętną i zewnętrzną, dopiero następnie wartością osobistą, przeżywaną i wewnętrzną. Przyczyny takiego stanu rzeczy mają głębokie korzenie historyczne. Pielgrzymowanie w historii naszego narodu zawsze pełniło ważną funkcję kulturową i obyczajową, nośnika tradycji i jedności. To potężny choć nieformalny czynnik integracji społecznej, narodowościowej, kulturowej, pokoleniowej i ponadpokoleniowej. Jest w tym ludowość, maryjność, polskość. Masowy udział w pielgrzymkach osób ze wszystkich grup wiekowych, czy zawodowych, o różnym statusie to typowo polskie zjawisko. Za ks. Aleksandrem Radeckim, polską pielgrzymkę możemy nazwać „Polską w miniaturze”. W sytuacji postępującej sekularyzacji Europy oraz przyspieszenia procesu indywidualizacji postaw religijnych zjawisko polskiego pielgrzymowania jest czymś wyjątkowym, pięknym, powodem do dumy. Takie zwiększone możliwości apostołatu świeckich są źródłem szczególnej mocy. Zatem pielgrzymujmy...

Jesteśmy jedni dla drugich pielgrzymami, którzy różnymi drogami zdążają w trudzie na to samo spotkanie.

Antoine de Saint-Exupéry

Część 2 Ekumenizm w myśli Włodzimierza Sołowiowa

Ks. Mateusz Zawadzki

Problem jedności Kościoła.

W roku 1881 Sołowiow miał mieć proroczy sen, w którym pewien watykański hierarcha udziela mu błogosławieństwa. Tak rzeczywiście się stało, a owym watykańskim hierarchą okazał się być nuncjusz apostolski Vincenzo Vannucelli, który przybył na koronację Aleksandra II. Sołowiow poprzez to wydarzenie miał ostatecznie zbliżyć się do katolicyzmu i żywo zapragnąć zjednoczonego Kościoła: „wyznał później (...), że ten proroczy sen był bezpośrednim powodem jego zwrotu ku katolicyzmowi, a spotkanie z nuncjuszem stało się potwierdzeniem słuszności podjętej decyzji”. Potwierdzeniem tego prokatolickiego zwrotu stał się szereg siedmiu artykułów zamieszczonych w słowianofilskim piśmie *Ruś*. Artykuły nosiły tytuł *Wielki Spór i chrześcijańska polityka 1883*. Według Sołowiowa, jeden Kościół Powszechny przejawia się w dwóch społecznosciach: w prawosławnej i katolickiej. W jednym z artykułów pisze: „Celem chrześcijańskiej polityki jest dobrowolne zjednoczenie ludzkości w Kościele Chrystusowym. Cel ten nie może

być osiągnięty, dopóki sam praobraz powszechnego zjednoczenia na ziemi - widzialny Kościół - pozostaje podzielony. Z tego względu pierwszym zadaniem chrześcijańskiej polityki jest ustanowienie kościelnej jedności. (...) W dotychczas podejmowanych próbach to samo zjednoczenie było zazwyczaj tylko środkiem dla osiągnięcia celu, nie samym celem”. Sołowiow nie jest autorem, podającym jedynie pobożne tezy, które należałoby by wypełnić, podaje on gotowe rozwiązania. Jest świadomy, że aby jedność była trwała i osiągalna, trzeba stworzyć silne fundamenty, podłoże dla zjednoczenia obu podzielonych Kościołów, ponadto owo podłoże musi być wspólne dla obu stron konfliktu, aby współdziałały na jednym poziomie.

Odejdźcie od unionizmu.

Jednym z głównych postulatów Włodzimierza Sołowiowa w walce o jedność i powszechność Kościoła jest wezwanie do odejścia od unionizmu. Po rozłamie, jaki nastąpił w 1054 r., zarówno Kościół Katolicki, jak i Kościół Prawosławny, uznały siebie za jedyne prawowierne i dające zbawienie wspólnoty kościelne. Potwierdzenie tego znajdujemy w deklaracji z Balamand.

Takie działania powodowały jedynie jeszcze większe spory, wytykanie sobie po- zornie błędnych doktryn itp. To myśle- nie było wciąż aktualne za czasów życia Sołowiowa, który pisze na ten temat: „Tak zwane rozdzielanie Kościołów, czyli naruszenie jedności między ludźmi Kościoła Wschodu i Zachodu, jest natu- ralną konsekwencją kłamliwego mniema- nia, zgodnie z którym każda z tych głów- nych części uznawała siebie w oddzielno- ści za całość i przykrajala do siebie jed- nej całą pełnię powszechnego Kościoła. Stąd wzięło się samodzielne oddzielenie Wschodu, tu narodził się także zarozu- miały prozelityzm Zachodu. <Jedynie mój Kościół jest prawdziwym kościołem powszechnym - twierdzi prawosławny Wschód - dlatego nie mam nic do Za- chodu poza tym, żeby mnie zostawił w spokoju>. Jest to zarozumiałość, by tak powiedzieć, obronna. <Jedynie mój Ko- ściół jest prawdziwym Kościołem po- wszechnym - twierdzi katolicki Zachód - dlatego też powinienem nawracać pra- wosławnych na moją jedynie słuszną drogę>. To jest z kolei zarozumiałość zaczepna”.

Dla Kościoła Katolickiego nawracanie prawosławnych było równoznaczne z ich łacinizacją, dlatego Sołowiow nie boi się wyrzucać błędów nie swojej wspólnotie kościelnej: „Największą szkodę dziełu zjednoczenia Kościołów wyrządza się wówczas, gdy zjednoczenie zamienia się w łacinizację wschodnich chrześcijan”.

W historii znamy przynajmniej dwie sy- tuacje, w których udało się skłonić bądź przymusić bizantyjskich hierarchów do formalnego zjednoczenia z Kościołem łacińskim. Była to unia liońska (1275 r.) i unia florencka (1439 r.). Owe unie nie miały szans przetrwać nawet kilku lat, „grecy byli wystarczająco sprytni, aby dostrzec całą wygodę zjednoczenia z katolikami, ale woli oraz szczerego pra- gnienia jedności, pokornego ustosunko- wania się do spornych kwestii, serdecz- nych uczuć braterstwa i miłości ku za- chodnim chrześcijanom, nie było”. W dzień upadku Konstantynopola, wobec zbliżających się wojsk tureckich, ostatnią swobodną deklaracją Greków było za- wołanie: „lepsza niewola u muzułmanów, aniżeli zgoda z łacinnikami”. Dalej Wło- dzimierz Sołowiow pisze: „Prawosławny wschód nie może zostać zlatynizowany, bowiem w takim przypadku Kościół po- wszechny stałby się kościołem łacińskim, a samo chrześcijaństwo utraciłoby swe szczególne znaczenie w historii” Jego wołanie było popularne, lecz nie odnosi- ło skutku w doktrynach obu kościołów. Dopiero 2 czerwca 1985 roku, 85 lat po jego śmierci, papież Jan Paweł II encykli- ką apostolską *Slavorum Apostoli* w punk- cie 27 odrzucił rozumienie jedności chrześcijan jako fuzji i wchłonięcia” Po- zjednoczenia Kościołów wyrządza się Bala- mand, gdzie czytamy: „Ze względu na

sposób w jaki katolicy i prawosławni forma „misyjnego apostołatu” zwana jeszcze raz odnajdują się we wzajemnych „unionizmem” nie może być dłużej ak- relacjach do tajemnicy Kościoła i po- ceptowana ani jako metoda, ani jako wtórnie odkrywają się nawzajem jako model jedności, którego poszukują nasze Kościoły siostrzane, opisana powyżej Kościoły”.

MINAŁ TYDZIEŃ...

KAI

Obchody uroczystości Wniebo- wzięcia NMP na Jasnej Górze. - Nam nie grozi państwo wyznaniowe, ale zagraża nam kłamstwo udające prawdę i grzech udający dobro – mówił na Jasnej Górze abp Wacław Depo. Metropolita częstochowski wygłosił kazanie podczas uroczystej Sumy odpustowej celebrowa- nej z udziałem ponad 50 tys. pielgrzy- mów. Eucharystii przewodniczył abp Celestino Migliore, nuncjusz apostolski w Polsce.

70 tys. pielgrzymów na uroczysto- ści Wniebowzięcia NMP na Jasnej Górze. Na uroczystość Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny na Jasną Górę tradycyjnie przybyły tysiące uczestników pieszych pielgrzymek. Tegoroczne piel- grzymowanie ze względu na afrykańskie upały było bardzo trudne, ale pątnicy podkreślają, że dla Maryi warto było ponieść wszelkie niewygodę. Na dzisiej- sze święto w dniach od 1 do 14 sierpnia,

na Jasną Górę przybyło 50 pieszych piel- grzymek, a w nich w sumie 70 tys. osób.

Nuncjusz apostolski ostrzega przed fałszywym kontem na portalu spo- łecznościowym. Nuncjusz apostolski w Polsce abp Celestino Migliore wydał 15 sierpnia oświadczenie, w którym ostrzega, że konto na jednym z portali społecznościowych jest fałszywe. "Właśnie dowiedziałem się, że na face- booku pojawił się profil sygnowany mo- im nazwiskiem i funkcją. Ale ja nigdy nie zakładałem profilu na żadnym portalu społecznościowym."

Z biletem do Drzwi Świętych w czasie Jubileuszu Miłosierdzia. Po raz pierwszy w historii pielgrzymi, któ- rzy będą chcieli przejść przez Drzwi Święte w bazylice św. Piotra w Watyka- nie podczas Jubileuszu Miłosierdzia, będą musieli przedstawić bilet z datą i godziną przejścia. Można go będzie zarezerwo- wać i otrzymać za darmo przez internet. Umożliwi to płynne wchodzenie piel- grzymów do bazyliki.

Nie dla homoseksualistów w katolickich szkołach w USA. Kościelnym instytucjom w Stanach Zjednoczonych coraz trudniej jest zachować swoją katolicką tożsamość. Niedawna decyzja Sądu Najwyższego nakazująca legalizację związków homoseksualnych spowodowała wielu pracowników katolickich szkół do ujawnienia swoich preferencji seksualnych. Zrobiła tak między innymi Margie Winters ze szkoły w Waldron w Filadelfii, prowadzonej przez Siostry Mi-

łosierdzia. Wobec takiej deklaracji zaprotestowali rodzice uczniów i poparli ich miejscowy ordynariusz. Margie Winters została zwolniona z pracy w szkole. **Papież Franciszek gratuluje nowemu prezydentowi RP.** Pokój i radość, poczucie bezpieczeństwa oraz szczęście osób i rodzin niech wypełniają codzienność wszystkich Polaków - napisał papież Franciszek w depeszy gratulacyjnej przesłanej na ręce prezydenta Andrzeja Dudy w dniu objęcia przez niego urzędu.

OGŁOSZENIA PARAFIALNE

1. Kolekta budowlana z ubiegłej niedzieli wyniosła 9474,50 zł. Jak zwykle serdecznie dziękujemy za ofiarność.
2. We wtorek comiesięczne nabożeństwo i msza św. do Ducha Świętego
3. W czwartek modlić się będziemy za wstawiennictwem św. Jana Pawła II.
4. Pamiętajmy, że nadal trwa sierpień i starajmy się wytrwać w trzeźwości i abstynencji.
5. Przy wejściu do kościoła można nabyć najnowszą prasę religijną.

INTENCJE PARAFIALNE

Poniedziałek – 17 sierpnia - św. Jacka

8.30 + rodz. Józef i Anna Bigott, Elżbieta Bieszke oraz Bernard i Agnieszka Bieszk
18.00 + cierpiący w czyśćcu

Wtorek – 18 sierpnia

8.30 o ratunek dla Kościoła i Ojczyzny do Boga Wszechmogącego oraz o królowanie Jezusa Chrystusa w naszej Ojczyźnie przez orędownictwo Niepokalanej Maryi Panny, Królowej Polski

18.00 o nawrócenie grzeszników
+ Gertruda i Leon Klonowscy

Środa – 19 sierpnia

8.30 + rodz. Bronisława i Józef Szczypiorowscy w rocz. śm. Bronisławy
18.00 + dziadek Walenty Jeka, ojciec Stanisław Konkel oraz Aniela i Antoni Kuchnowscy
+ Edward Itrych

Czwartek – 20 sierpnia - św. Bernarda

8.30 z prośbą o błog. Boże i potrzebne łaski w dniu urodzin
18.00 w podz. za otrzymane łaski z prośbą o dalszą błog. Boże dla rodziców w 27 rocz. ślubu
+ Jerzy Gąsiński w 3 rocz. śm., rodz. z ob. str. Gertruda i Juliusz Steinke oraz Felicja i Franciszek Gąsińscy, siostra Halina i szwagier Jerzy Konkol

Piątek – 21 sierpnia - św. Piusa X

8.30 + Elżbieta i Paweł Kupscy, zm. z ob. str. w rocz. śm. Elżbiety
18.00 + Ewa i Stanisław Bojka w 1 rocz. śm. Ewy

Sobota – 22 sierpnia - NMP Królowej

8.30 o ratunek dla Kościoła i Ojczyzny do Boga Wszechmogącego oraz o królowanie Jezusa Chrystusa w naszej Ojczyźnie przez orędownictwo Niepokalanej Maryi Panny, Królowej Polski
18.00 + ojciec Hubert w rocz. urodz., matka Magdalena i żona Aleksandra
+ ojciec Leon Gruba

XXI Niedziela w ciągu roku – 23 sierpnia

8.00
10.00 DOŻYNKI PARAFIALNE
o łaskę zdrowia dla mamy Ludwika w 80 rocz. urodz. oraz o łaskę nieba dla ojca Alfonsa Jaskulke, rodziców z ob. str. i siostry Julity
11.30 + Aniela i Jan Marzejon z okazji urodz. oraz brat Andrzej i dziadkowie z ob. str.
18.00 w int. parafian

PARAFIA ŚW. FAUSTYNY KOWALSKIEJ 84-100 Puck, ul. Swarzewska 84
tel. (58)7743007, tel. kom. 723967551; faks (58)7746622

e-mail: sfaustyna.puck@gmail.com; www: <http://www.faustinum.jelonek.com.pl>
numer konta parafialnego: BS Puck 4183480003-0000-0000-0417-0001